

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 10 lipca 2015 roku K. K. (1) wniosła o zasądzenie od (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwoty 267.774 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, tytułem odszkodowania za szkodę wyrządzoną powódce przez M. S. na skutek nienależytego wykonania umowy, ubezpieczoną przez pozwaną w ramach obowiązkowego ubezpieczenia OC radców prawnych oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych. Pozwana wskazała, iż w wyniku udzielenia przez M. S. niewłaściwej porady prawnej, poniosła koszty związane z koniecznością zapłaty składek do ZUS oraz odsetek za opóźnienie. Sprecyzowała, iż na dochodzoną pozwem kwotę składają się odsetki naliczone przez ZUS w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania z dnia 13 listopada 2013r. obliczone na dzień 13 listopada 2013r. od składek na ubezpieczenie społeczne w kwocie 153.206 zł, na ubezpieczenie zdrowotne w kwocie 44.730 zł oraz na fundusz pracy w kwocie 6.998 zł, a także odsetki obliczone od składek określonych we wskazanym zawiadomieniu od dnia 14 listopada 2013r. do dnia 1 lipca 2015r., tj. od składek na ubezpieczenie społeczne w kwocie 39.363 zł, na ubezpieczenie zdrowotne w kwocie 12.332 zł oraz na fundusz pracy w kwocie 2.065 zł. Zatem w łącznej wysokości 258.967 zł pomniejszonej o kwotę 792 zł zasądzoną prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Łodzi o sygn. akt XIII Ga 609/14, tj. w kwocie 258.175 zł. Ponadto na łączny rozmiar szkody składają się także koszty zastępstwa procesowego w kwocie 9.599 zł, która powódka zmuszona była ponieść.

(pozew k. 3-11)

W odpowiedzi na pozew, strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa, kwestionując je zarówno co do zasady, jak i co do wysokości oraz o zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W ocenie pozwanego wobec przytoczonej w pozwie argumentacji brak jest podstaw dla postawienia ubezpieczonej zarzutu niestaranego działania w trakcie realizacji pomocy prawnej. Jak wynika z dokumentacji zgromadzonej w toku postępowania likwidacyjnego i przedstawionej przez powódkę, pierwszą umową, która to została zakwestionowana przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych i zaklasyfikowana jako umowa zlecenia była umowa o świadczenie usług (kontroler) zawarta przez powódkę prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą (...) w dniu 1 czerwca 2006 r. Kolejne zakwestionowane przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych umowy zawierane były w 2007 r. Tymczasem, jak wynika z materiału dowodowego zgromadzonego w aktach niniejszej sprawy, brak jest jakichkolwiek dowodów, z których wynikałoby, że M. S. świadczyła na rzecz powódki pomoc prawną polegającą na przygotowaniu i opiniowaniu w/w umów. Mając na uwadze powyższe, należy uznać, iż powódka nie wykazała spełnienia podstawowej przesłanki odpowiedzialności odszkodowawczej radcy prawnego M. S. jaką jest nienależyte wykonanie zobowiązania przez tego radcę prawnego. Niezależnie od powyższego, nawet w sytuacji, gdyby to faktycznie ubezpieczona przygotowała wspomniane umowy, to klasyfikacja zawartych w niej czynności nie jest oczywista i poddaje się merytorycznej dyskusji. Nie można zatem postawić radcy prawnemu zarzutu braku staranności podczas formułowania postanowień kontraktu.

(odpowiedź na pozew k. 316-320)

Na rozprawie w dniu 23 listopada 2013 roku strona pozwana podniosła zarzut przedawnienia w odniesieniu do całości roszczenia powódki.

(protokół skrócony k. 345 odw.)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka do 13 czerwca 2015 roku prowadziła działalność gospodarczą pod firmą (...) z siedzibą w Z. , której przedmiotem było – między innymi - przeprowadzanie kontroli biletów w pojazdach MPK w Ł..

(bezsporne, zaświadczenie z (...) k. 14)

Od roku 2007 stałą obsługę prawną powódki sprawowała radca prawny M. S. – w ramach prowadzonej przez siebie praktyki radcy prawnego. Osoba ta w tym okresie była jedynym prawnikiem zajmującym się obsługą przedsiębiorstwa powódki. M. S. w ramach stałej umowy o współpracy wystawiała faktury za wykonane usługi. Firma (...) nie posiadała odrębnej obsługi księgowo – podatkowej. Czynności z nią związane wykonywała W. W. zatrudniona na stanowisku pełnomocnika do spraw ekonomicznych, która jednak nie miała wpływu na treść umów projektowanych przez radę prawnego.

Przed podjęciem współpracy z firmą (...) K. K. (1), M. S. prowadziła obsługę prawną (...) Sp. z o.o., gdzie współnikiem był mąż K. K. (2), a ona sama pełniła w niej funkcję wiceprezesa zarządu. Po rozpoczęciu samodzielnej działalności gospodarczej przez K. K. (2) pod nazwą (...), M. S. rozpoczęła wykonywanie obsługi prawnej także firmy powódki.

(zeznania świadka W. W. – protokół rozprawy z 23.11.2015 r. – od 00:08:46 do 00:23:04, k. 344 odw.-345, zeznania K. K. (2) - protokół rozprawy z 23.11.2015 r. – od 00:25:05 do 00:40:25, k. 345-345 odw.)

Wykonując czynności związane z obsługą prawną firmy powódki, M. S. stosowała wzory dokumentów, w tym wzory umów, które opracowała i stosowała uprzednio przy obsłudze prawnej firmy (...), która także zatrudniała kontrolerów biletów.

W szczególności, radca prawny M. S. doradziła powódce, aby umowy, które zawierała z osobami świadczącymi na jej rzecz czynności, polegające na kontrolowaniu biletów w środkach komunikacji miejskiej, przybrały postać umowy o dzieło, od których nie istnieje obowiązek odprowadzania składek na ubezpieczenie społeczne.

M. S. po wyrażeniu przez K. K. (2) wątpliwości w tej materii, zapewniła ją, że jest to prawidłowa forma umów. Powódka nie konsultowała się z innymi prawnikami, darzyła M. S. pełnym zaufaniem.

(zeznania K. K. (2) - protokół rozprawy z 23.11.2015 r. – od 00:25:05 do 00:40:25, k. 345-345 odw.)

Powódka wykorzystwała umowy zatwierdzone przez M. S., jako podstawę współpracy z osobami świadczącymi na rzecz powódki usługi w charakterze kontrolera biletów, do 2009 roku.

(zeznania K. K. (2) - protokół rozprawy z 23.11.2015 r. – od 00:25:05 do 00:40:25, k. 345-345 odw.)

Radca prawny M. S. w roku 2006 i 2007 objęta była obowiązkowym ubezpieczeniem odpowiedzialności cywilnej radcy prawnego na podstawie umowy potwierdzonej polisą o nr (...) zawartej z pozwanym ubezpieczycielem na okres od dnia 01.01.2006 r. do 31.12.2006 r. oraz umowy potwierdzonej polisą o nr (...) zawartej na okres od dnia 01.01.2007r. do 31.12.2007 r. W powołanych umowach ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej radcy prawnego, stosownie do § 2 ust. 1 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 11 grudnia 2003 r. w sprawie obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej radców prawnych, ubezpieczeniem odpowiedzialności cywilnej została objęta odpowiedzialność cywilna radcy prawnego za szkody wyrządzone w następstwie działania lub zaniechania ubezpieczonego, w okresie trwania ochrony ubezpieczeniowej, podczas wykonywania czynności radcy prawnego, o których mowa w art. 4 ust. 1 i art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych.

(bezsporne)

W 2009 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych przeprowadził u powódki kontrole w zakresie m.in. prawidłowości, rzetelności obliczania i opłacania składek na ubezpieczenie społeczne oraz innych składek i wpłat, do których pobierania jest zobowiązany Zakład Ubezpieczeń Społecznych oraz zgłaszania do ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego. Czynnościami kontrolnymi został objęty okres od 1 czerwca 2004 r. do 31 grudnia 2007 r.

(protokół kontroli k. 51-218)

W wyniku przeprowadzonej kontroli Zakład Ubezpieczeń Społecznych ustalił, że przedmiotowe umowy o dzieło, które powódka zawierała z kontrolerami, noszą w rzeczywistości cechy umowy zlecenia, a w konsekwencji – wynagrodzenie

wypłacane na ich podstawie stanowić powinno podstawę wymiaru składek określonych w ustawie o systemie ubezpieczeń społecznych, tj. składki emerytalnej, rentowej i wypadkowej.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych w stosunku do zatrudnionych w firmie (...) osób, według stanu na dzień wytoczenia powództwa, wydał łącznie 166 decyzji.

(wykaz, k. 219-233)

Powódka – za pośrednictwem radcy prawnego M. S. - odwołała się od niektórych orzeczeń ZUS, odwołania zostały oddalone. Powódka zaskarżyła następnie orzeczenia ZUS do Sądu.

Wyrokiem z dnia 26 maja 2011 r. w sprawie IX U 601/10 Sąd Okręgowy w Łodzi - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Łodzi oddalił odwołanie powódki od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. z dnia 13 kwietnia 2010 roku Nr (...), z dnia 8 kwietnia 2010 roku Nr (...), z dnia 20 kwietnia 2010 roku Nr (...), z dnia 13 kwietnia 2010 roku Nr (...), z dnia 13 kwietnia 2010 roku Nr (...) i z dnia 8 kwietnia 2010 roku Nr (...), a Sąd Apelacyjny w Łodzi wyrokiem z dnia 2 lutego 2012 roku, wydanym w sprawie sygn. akt III AUa 1192/11 oddalił apelację powódki.

W pozostałych sprawach, wyroki oddalające odwołania i oddalające apelacje powódki zapadały później, w szczególności:

- w sprawie IX U 582/10 wyrok oddalający odwołanie zapadł w dniu 28 lipca 2011 r., a wyrok oddalający apelację – w dniu 21 lutego 2012 r. ;
- w sprawie IX U 593/10 wyrok oddalający odwołanie zapadł w dniu 16 czerwca 2011 r., a wyrok oddalający apelację – w dniu 21 lutego 2012 r.;
- w sprawie IX U 670/10 - wyrok oddalający odwołanie zapadł w dniu 15 listopada 2011 r., powódka cofnęła apelację i postanowieniem z dnia 27 kwietnia 2012 r. postępowanie zostało umorzone;
- w sprawie IX U 587/10 wyrok oddalający odwołanie zapadł w dniu 28 lipca 2011 r., powódka cofnęła apelację i postanowieniem z dnia 18 czerwca 2012 r. postępowanie zostało umorzone;
- w sprawie IX U 664/10 wyrok oddalający odwołanie zapadł w dniu 15 listopada 2011 r., powódka cofnęła apelację i postanowieniem z dnia 27 kwietnia 2012 r. postępowanie zostało umorzone;
- w sprawie IX U 525/10 wyrok oddalający odwołanie zapadł w dniu 14 lipca 2011 r., powódka cofnęła apelację i postanowieniem z dnia 20 kwietnia 2012 r. postępowanie zostało umorzone;
- w sprawie IX U 605/10 wyrok oddalający odwołanie zapadł w dniu 13 października 2011 r., powódka cofnęła apelację i postanowieniem z dnia 21 maja 2012 r. postępowanie zostało umorzone;
- w sprawie IX U 659/10 wyrok oddalający odwołanie zapadł w dniu 13 października 2011 r., powódka cofnęła apelację i postanowieniem z dnia 14 maja 2012 r. postępowanie zostało umorzone;
- w sprawie IX U 524/10 wyrok oddalający odwołanie zapadł w dniu 28 lipca 2011 r., powódka cofnęła apelację i postanowieniem z dnia 14 maja 2012 r. postępowanie zostało umorzone.

W kolejnych sprawach (sygn. VIII U 667/12, VIII U 972/12, VIII U 976/12, VIII U 1249/12, VIII U 615/12, VIII U 974/12 , VIII U 978/12, VIII U 975/12) wobec treści rozstrzygnięcia Sądu Apelacyjnego w Łodzi oddalającego wniesioną przez nią apelację powódka zdecydowała się na cofnięcie odwołań, nie chcąc generować kolejnych kosztów.

(odwołania, wyroki w załączonych aktach ww. spraw, zeznania K. K. (2) – protokół rozprawy z 23.11.2015 r. – 00:35:07, k. 345 odw.)

W dniu 14 listopada 2012 roku – na podstawie okoliczności faktycznych tożsamy z tymi ustalonymi w sprawie niniejszej - powódka (prowadząca jeszcze wówczas działalność gospodarczą) wystąpiła do Sądu Rejonowego dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi z pozwem o zasądzenie od (...) S.A. w W. kwoty 2.246,10 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 10.04.2012 r. do dnia zapłaty tytułem odszkodowania za szkodę wyrządzoną powódce przez M. S. ubezpieczoną w ramach obowiązkowego ubezpieczenia OC radców prawnych. Dochodzona kwota stanowiła równowartość nieodprowadzonych składek i naliczonych odsetek ustawowych, ustalonych decyzjami Zakładu Ubezpieczeń Społecznych wydanymi w odniesieniu do umów zawartych z G. W., A. M., M. B., J. C., J. B. i E. B..

(pozew, k. 2-8 załączonych akt sprawy XII GC Sądu Rejonowego dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi)

Wyrokiem z dnia 17 czerwca 2014 r. wydanym w sprawie o sygnaturze akt XII GC 1196/12, Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi zasądził od (...) S.A. w W. na rzecz K. K. (2) kwotę 782 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 10 kwietnia 2012 roku do dnia zapłaty, oddalił powództwo w pozostałym zakresie i orzekł o kosztach procesu.

W uzasadnieniu wyroku Sąd Rejonowy wskazał, że zastosowanie ma art. 822 § 1 k.c. dotyczący umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, w której to umowie ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony, a także zasady odpowiedzialności kontraktowej z art. 471 k.c.

Powódkę łączyła z M. S. umowa o obsługę prawną posiadająca charakter umowy zlecenia, zgodnie z którą M. S. zobowiązała się do świadczenia różnego rodzaju usług prawnych – w tym także przygotowania wzorów dokumentów na rzecz powódki, zaś ta zobowiązała się do zapłaty wynagrodzenia. W związku z zawartą w formie ustnej umową, M. S. przygotowała także wzory umów, zawieranych przez powódkę z osobami zatrudnionymi przez nią jako kontrolerzy biletów, były one oznaczone jako umowy o dzieło, od których nie istniał obowiązek odprowadzania składek do ZUS od wypłacanego wynagrodzenia. W związku z zakwalifikowaniem umów przez ZUS jako umów o świadczenie usług, powódka poniosła koszty w wysokości 1.464.,10 zł tytułem opłaconych składek ZUS oraz 782,00 zł tytułem odsetek w związku z nieterminową zapłatą wskazanych powyżej składek.

M. S. określiła umowy, zawarte z osobami zatrudnionymi przez powódkę, jako umowy o dzieło. Zgodnie z treścią art. 627 k.c. przez umowę o dzieło przyjmujący zamówienie zobowiązuje się do wykonania oznaczonego dzieła – a zatem określenie dzieła, do którego wykonania zobowiązany jest przyjmujący zamówienie, jest elementem przedmiotowo istotnym umowy o dzieło. W odróżnieniu od umowy zlecenia, umowa o dzieło wymaga, by starania przyjmującego zamówienie doprowadziły do konkretnego, w przyszłości indywidualnie oznaczonego rezultatu . W umowie przygotowanej przez M. S. nie został oznaczony żaden finalny, zindywidualizowany rezultat, lecz jedynie wykonanie przez wykonawcę powtarzalnych czynności w postaci kontroli biletów, zatem w ocenie Sądu należy uznać, iż określenie tej umowy jako umowy o dzieło było sprzecznym z powszechnie aprobowanymi poglądami doktryny lub ustalonym orzecznictwem, znanym przed podjęciem czynności.

Zgodnie z art. 361 § 2 k.c., w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł (damnum emergens) oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono (lucrum cessans). Można przyjąć, że szkodą jest uszczerbek majątkowy, czyli zmniejszenie się majątku wskutek określonego zdarzenia, z pominięciem tych, które zależą od woli doznającego uszczerbku. Szkodę definiuje się również jako wszelkie uszczerbki w dobrach lub interesach prawnie chronionych, których poszkodowany doznał wbrew swej woli. Pomijając element woli poszkodowanego, definiuje się szkodę również jako każdy uszczerbek w dobrach prawnie chronionych, z którym ustawa wiąże powstanie odpowiedzialności odszkodowawczej (za: Rzetecka-Gil Agnieszka Komentarz do art. 361 Kodeksu cywilnego w: Rzetecka-Gil Agnieszka Kodeks cywilny. Komentarz. Zobowiązania - część ogólna LEX/el., 2011 nr159671).

Strona pozwana wskazała, iż nie można uznać obowiązku zapłaty składek ZUS za szkodę, gdyż są to należności publicznoprawne, do których uiszczenia powódka była zobowiązana jako zatrudniająca osoby podlegające składce ZUS. Sąd Rejonowy uznał ten zarzut za częściowo zasadny. Nie można przyjąć, iż skutek błędnego oznaczenia umów

powódka poniosła koszty, na które składały się koszty składek ZUS. Obowiązek zapłaty tych składek związany był z charakterem zadań, wykonywanych przez osoby zatrudnione przez powódkę, które to zadania odpowiadały umowie o prowadzenie usług, objętej obowiązkiem zapłaty składki ZUS. Brak jest podstaw do uznania, że prawidłowe oznaczenie przez M. S. umów, których wzory przygotowała, wpłynęłyby na zakres zadań wykonywanych przez kontrolerów powódki i tym samym doprowadziłyby do niepowstania po jej stronie obowiązku zapłaty składek ZUS. W związku z tym nie można uznać, by wskutek działań M. S. doszło do zmniejszenia majątku powódki w zakresie kwot składek ZUS.

Sąd Rejonowy podniósł natomiast, że nieprawidłowe oznaczenie umów doprowadziło do braku wiedzy po stronie powódki, iż winna opłacić składki ZUS, wskutek czego opóźniła się ona ze spełnieniem tychże świadczeń – w związku z czym zostały od nich naliczone przez ZUS odsetki za nieterminową zapłatę w wysokości 782 zł. W wypadku prawidłowego wykonania umowy przez M. S., a więc prawidłowego oznaczenia umów jako takich, od których należy uiszczać składki ZUS koszty te nie powstałyby. Zatem w ocenie Sądu należy uznać, iż powódka poniosła szkodę w tej wysokości. Z uwagi na domniemanie winy dłużnika, to jego obciąża dowód braku winy. Pozwana nie wskazała na brak winy po stronie M. S..

Z przyczyn wskazanych powyżej, na podstawie art. 822 § 1 k.c. w związku z art. 471 k.c. oraz 472 k.c. Sąd Rejonowy zasądził od pozwanej na rzecz powódki kwotę 782 zł stanowiącą naliczone odsetki ustawowe.

(wyrok wraz z uzasadnieniem k. 366-369 załączonych akt sprawy XII GC 1196/12 Sądu Rejonowego dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi)

Po rozpoznaniu apelacji zarówno strony powodowej, jak i pozwanej, Sąd Okręgowy w Łodzi wyrokiem z dnia 13 lutego 2015 r. wydanym w sprawie o sygnaturze akt XIII Ga 609/14 oddalił apelację.

(wyrok, k. 428 załączonych akt sprawy XII GC 1196/12 Sądu Rejonowego dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi)

Zakład Ubezpieczeń Społecznych w zawiadomieniu o wszczęciu z urzędu postępowania w sprawie określenia wysokości należności z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy i Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, na które składają się ustalone na dzień 13 listopada 2013r. następujące należności:

- składek na ubezpieczenie społeczne za okres od listopada 2006r. do września 2013r. w wysokości 421.759,20 zł, w tym składki - 267.022 zł oraz odsetki za zwłokę - 153.206 zł,

- składek na ubezpieczenie zdrowotne za okres od października 2006r. do września 2013r. w wysokości 128.808,49 zł, w tym składki - 83.080,69 zł oraz odsetki za zwłokę -44.730 zł,

- składek na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za okres od października 2007r. do września 2013r. w wysokości 21.100,17 zł, w tym składki - 13.909,07 zł oraz odsetki za zwłokę w kwocie 6.998 zł.

(zawiadomienie o wszczęciu postępowania, k. 380, załącznik, k. 381-383)

Na mocy decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 11 lutego 2014 r., wydanej na podstawie art. 83 ust. 1 oraz art. 32 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych K. K. (2) jest dłużnikiem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenie społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.

Zadłużenie wraz z należnymi odsetkami za zwłokę naliczonymi na dzień 11 lutego 2014r. wynosi łącznie 584.198,36 zł, w tym należności z tytułu:

- składek na ubezpieczenie społeczne za okres od listopada 2006r. do grudnia 2013r. w wysokości 269.538,93 zł oraz odsetek za zwłokę 159.826 zł,

- składek na ubezpieczenie zdrowotne za okres od października 2006r. do grudnia 2013r. w wysokości 84.367,99 zł oraz odsetek za zwłokę 46.802 zł,

- składek na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za okres od października 2007r. do grudnia 2013r. w wysokości 14.145,14 zł oraz odsetek za zwłokę w kwocie 7.327 zł.

W decyzji zostało wskazane, że odsetki za zwłokę są naliczane na zasadach i w wysokości określonej w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997r. Ordynacja podatkowa (tj. Dz. U. z 2012r., poz. 749).

(decyzja ZUS, k. 386)

W dniu 19 maja 2014 roku (data nadania pisma w urzędzie pocztowym) powódka złożyła w Sądzie Rejonowym dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi zawezwanie do próby ugodowej w sprawie o zapłatę przez (...) S.A. na rzecz K. K. (1) kwoty 569.421,76 zł tytułem odszkodowania za szkodę wyrządzoną wzywającej przez M. S. ubezpieczoną przez pozwanego w ramach obowiązkowego ubezpieczenia OC radców prawnych.

Do zawarcia ugody nie doszło – pełnomocnik strony pozwanej nie widział takiej możliwości.

(zawezwanie do próby ugodowej, k. 2-7, protokół rozprawy z 1.09.2014 r., k. 40 załączonych akt sprawy XII Co 296/14 Sądu Rejonowego dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi)

Powódka w związku z odwoływaniem się od wydanych przez ZUS decyzji poniosła koszty zastępstwa procesowego w łącznej wysokości 9.599 zł, tj. w sprawach o sygn. akt.: VIII U 978/12 – 690 zł, VIII U 975/12 – 480 zł, VIII U 976/12 – 420 zł, VIII U 667/12 – 780 zł, VIII U 977/12 – 390 zł, VIII U 974/12 – 540 zł, IX U 587/10 oraz III AUa 1404/11 – 960 zł, IX U 601/10 oraz III AUa 1192/11 – 300 zł oraz 720 zł, IX U 525/10 oraz III AUa 1387/11 – 300 zł oraz 540 zł, IX U 656/10 oraz III AUa 1618/11 – 240 zł oraz 240 zł, IX U 524/10 oraz AUa 1450/11 – 480 zł oraz 367,50 zł, IX U 817/10 – 540 zł, IX U 670/10 oraz III AUa 127/12 – 480 zł oraz 367,50 zł, IX U 664/10 oraz III AUa 128/12 – 480 zł oraz 367,50 zł.

(potwierdzenia przelewów, k. 237-251)

Powyższy stan faktyczny – bezsporny między stronami - Sąd ustalił na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego w postaci dokumentów oraz zeznań świadka W. W. i powódki K. K. (2).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Powódka wnosila o zasądzenie od pozwanego (...) Zakładu (...) kwoty 267.774 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, tytułem odszkodowania za wyrządzoną jej szkodę przez M. S. ubezpieczoną przez pozwaną w ramach obowiązkowego ubezpieczenia OC radców prawnych, wskazując, iż na dochodzoną kwotę składają się odsetki naliczone przez ZUS w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania z dnia 13 listopada 2013r. obliczone na dzień 13 listopada 2013r. (od składek na ubezpieczenie społeczne w kwocie 153.206 zł, na ubezpieczenie zdrowotne w kwocie 44.730 zł oraz na fundusz pracy w kwocie 6.998 zł), a także odsetki obliczone od składek określonych we wskazanym zawiadomieniu od dnia 14 listopada 2013r. do dnia 1 lipca 2015r. (tj. od składek na ubezpieczenie społeczne w kwocie 39.363 zł, na ubezpieczenie zdrowotne w kwocie 12.332 zł oraz na fundusz pracy w kwocie 2.065 zł). Zatem w łącznej wysokości 258.967 zł pomniejszonej o kwotę 792 zł zasądzoną prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Łodzi o sygn. akt XIII Ga 609/14, tj. w kwocie 258.175 zł. Ponadto na łączny rozmiar szkody składają się także koszty zastępstwa procesowego w kwocie 9.599 zł, która powódka zmuszona była ponieść.

Prawomocnym wyrokiem z dnia 17 czerwca 2014r., wydanym w sprawie XII GC 1196/12, Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi, przesądził o odpowiedzialności pozwanego (...) S.A. z tytułu zawartej umowy ubezpieczenia

odpowiedzialności cywilnej za szkodę wyrządzoną przez ubezpieczoną radcę prawnego M. S. powódce w postaci odsetek za nieterminową zapłatę składek do ZUS, na skutek nieprawidłowego wykonania przez nią umowy.

Stosownie do art. 365 § 1 k.p.c. orzeczenie prawomocne wiąże nie tylko strony i sąd, który je wydał, lecz również inne sądy oraz inne organy państwowe i organy administracji publicznej, a w wypadkach w ustawie przewidzianych także inne osoby.

Granice mocy wiążącej prawomocnego wyroku określa jego sentencja, zaś motywy zawarte w uzasadnieniu tylko w takim zakresie, w jakim stanowią konieczne uzupełnienie rozstrzygnięcia i są konieczne dla wyjaśnienia jego zakresu. Moc wiążąca orzeczenia, określona w powołanym przepisie oznacza, że dana kwestia brana pod uwagę w kolejnym postępowaniu nie podlega ponownemu badaniu. Związanie orzeczeniem oznacza niedopuszczalność nie tylko dokonywania ustaleń sprzecznych z nim, ale nawet przeprowadzania postępowania dowodowego w tym zakresie (wyrok S.A w Szczecinie z dnia 19 lutego 2015r., III AUa 456/14, LEX nr 1766067). Związanie prawomocnym wyrokiem dotyczy także wskazanych w uzasadnieniu ustaleń mających wpływ na końcowe rozstrzygnięcie, w szczególności ustaleń prejudycjalnych, których skutkiem było wydanie wyroku. W sytuacji związania prawomocnym orzeczeniem sądu i ustaleniami faktycznymi, które legły u jego podstaw, niedopuszczalne jest w innej sprawie o innym przedmiocie dokonywanie ustaleń i ocen prawnych sprzecznych z prawomocnie osądzoną sprawą (wyrok S.A. w Białymstoku z dnia 3 kwietnia 2015r., I ACa 992/14, LEX nr 1668560).

Odnosząc się do prezentowanego przez stronę pozwaną stanowiska, iż w niniejszej sprawie brak jest podstaw dla postawienia ubezpieczonej zarzutu niestarannego działania w trakcie realizacji świadczonej przez nią pomocy prawnej, podkreślić należy, iż związanie treścią prawomocnego orzeczenia oznacza nakaz przyjmowania przez podmioty wymienione w art. 365 § 1 k.p.c., że w objętej orzeczeniem sytuacji faktycznej stan prawny przedstawia się tak, jak to wynika z sentencji wiążącego orzeczenia (por. wyrok SN z dnia 20 maja 2011 r., IV CSK 563/10, Lex 864020). Nie jest dopuszczalne ponowne prowadzenie sporu, co do okoliczności faktycznych stanowiących podstawę rozstrzygnięcia zakończonego sporu sądowego. Inaczej ujmując, nie jest dopuszczalne w świetle art. 365 § 1 k.p.c. odmienne ustalenie zaistnienia, przebiegu i oceny istotnych dla danego stosunku prawnego zdarzeń faktycznych w kolejnych procesach sądowych między tymi samymi stronami, chociażby przedmiot tych spraw się różnił (por. wyrok SN z dnia 7 kwietnia 2011 r., PK 225/10, LEX 896456).

Sąd obowiązany jest zatem uznać, iż kwestia prawna, która była już przedmiotem rozstrzygnięcia w innej sprawie, a która ma znaczenie prejudycjalne w sprawie przez niego rozpoznawanej, kształtuje się tak, jak to przyjęto w prawomocnym wcześniejszym wyroku.

Pozwany (...) S.A. ponosi odpowiedzialność odszkodowawczą wobec powódki na podstawie art. 822 k.c. z uwagi na nienależyte wykonanie przez M. S. zobowiązania (art. 471 k.c.).

Zgodnie z art. 822 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony.

Stosownie zaś do art. 471 k.c. dłużnik obowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

Mając na uwadze, iż Sąd w niniejszej sprawie związany jest prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi z dnia 17 czerwca 2014r., wydanym w sprawie XII GC 1196/12 (apelacja od niniejszego wyroku została oddalona wyrokiem Sądu Okręgowego w Łodzi, z dnia 25 lutego 2015r., wydanym w sprawie o sygn. akt XIII Ga 609/14) przesądzającym o odpowiedzialności pozwanego za szkodę wyrządzoną przez M. S. powódce w wyniku nienależytego wykonania umowy, należało odnieść się do wysokości doznanej przez K. K. (2) szkody (pozostającej w związku przyczynowym z nienależytym wykonaniem zobowiązania).

W myśl art. 361 § 1 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. Stosownie do § 2 powołanego przepisu, w powyższych granicach, w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono.

W wypadku odpowiedzialności wynikającej z niewykonania zobowiązania obejmuje ona szkodę wyrażającą się w różnicy między aktualnym stanem majątku poszkodowanej a stanem hipotetycznym, jaki by istniał, gdyby zobowiązanie zostało wykonane. Pojęcie straty w rozumieniu art. 361 § 2 k.c. obejmuje także wymagalne zobowiązanie poszkodowanego wobec osoby trzeciej (uchwała SN z dnia 10 lipca 2008 r., III CZP 62/08, Lex nr 396257).

Na wysokość doznanej przez K. K. (2) szkody składają się odsetki od składek, które powódka powinna była odprowadzać do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, a czego w wyniku nienależytego wykonania umowy przez M. S. nie uczyniła. Wysokość nieopłaconych przez powódkę składek jest niekwestionowana i wynika z wydawanych przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych decyzji.

Wysokość nieopłaconych składek na dzień 13 listopada 2013r. została wskazana w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania z dnia 13 listopada 2013r. Zgodnie zaś z art. 23 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych od nieopłaconych w terminie składek należne są od płatnika składek odsetki za zwłokę, na zasadach i w wysokości określonych w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r. poz. 749, z późn. zm.), tj. odsetki od zaległości podatkowych (art. 53 § 1 ustawy Ordynacja podatkowa).

Na dzień 13 listopada 2013r. wysokość odsetek za zwłokę z tytułu nieuiszczonych składek na ubezpieczenie społeczne za okres od listopada 2006r. do września 2013r. w wysokości 267.022 zł wynosi 153.206 zł, wysokość odsetek za zwłokę z tytułu nieuiszczonych składek na ubezpieczenie zdrowotne za okres od października 2006r. do września 2013r. w wysokości 83.080,69 zł wynosi 44.730 zł, zaś wysokość odsetek za zwłokę z tytułu nieuiszczonych składek na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za okres od października 2007r. do września 2013r. w wysokości 13.909,07 zł wynosi 6.998 zł. Łącznie zatem wynosi 204.934 zł.

Odnośnie zaś odsetek za zwłokę za okres od 14 listopada 2013r. do 1 lipca 2015r. (należnych na zasadach i w wysokości określonych w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa) wskazać należy, iż od dnia 4 lipca 2013 r. stawka odsetek za zwłokę od zaległości podatkowych wynosi 10,00% kwoty zaległości w stosunku rocznym (obwieszczenie Ministra Finansów z dnia 9 lipca 2013 r. w sprawie stawki odsetek za zwłokę od zaległości podatkowych oraz obniżonej stawki odsetek za zwłokę od zaległości podatkowych - M.P. z dnia 25 lipca 2013 r.), zaś od dnia 9 października 2014r. stawka odsetek za zwłokę od zaległości podatkowych wynosi 8% kwoty zaległości w stosunku rocznym (obwieszczenie Ministra Finansów z dnia 10 października 2014 r. w sprawie stawki odsetek za zwłokę od zaległości podatkowych oraz obniżonej stawki odsetek za zwłokę od zaległości podatkowych - M.P. z dnia 15 października 2014 r.).

Zgodnie z powyższym odsetki (należne na zasadach i w wysokości określonej w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa) za okres od 14 listopada 2013r. do 1 lipca 2015r. od kwoty 267.022 zł wynoszą 39.636,31 zł, od kwoty 83.080,69 zł wynoszą 12.332,36 zł, zaś od kwoty 13.909,07 zł wynoszą 2.064,64 zł. Łącznie zatem wynoszą 54.033,31 zł.

Trzeba mieć przy tym na uwadze, iż prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi wydanym w sprawie XII GC 1196/12 z dnia 17 czerwca 2014r. Sąd zasądził od pozwanego (...) S.A. na rzecz powódki kwotę 782 zł, wobec czego obliczona powyżej kwota odsetek podlega pomniejszeniu o tę wartość.

Mając na uwadze art. 321 § 1 k.p.c., stosownie do którego Sąd nie może wyrokować co do przedmiotu, który nie był objęty żądaniem, ani zasądzać ponad żądanie, Sąd zasądził od pozwanego (...) S.A. na rzecz powódki dochodzoną pozwem kwotę w wysokości 267.774 zł.

O odsetkach ustawowych za opóźnienie od zasądzonej na rzecz powódki tytułem odszkodowania kwoty 267.774 zł orzeczono zgodnie z żądaniem pozwu, tj. od dnia 10 lipca 2015r. – dnia wniesienia pozwu. Źródłem roszczenia o odsetki jest przepis art. 481 § 1 k.c., zgodnie z którym dłużnik, który nie spełnia świadczenia w odpowiednim terminie dopuszcza się opóźnienia i wierzyciel może żądać odsetek za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego. Stosownie zaś do art. 482. § 1 k.c. od zaległych odsetek można żądać odsetek za opóźnienie dopiero od chwili wytoczenia o nie powództwa, chyba że po powstaniu zaległości strony zgodziły się na doliczenie zaległych odsetek do dłużnej sumy.

Odnosząc się do zgłoszonego przez pozwanego zarzutu przedawnienia roszczenia, wskazać należy, iż stosownie do treści art. 819 § 3 k.c. w wypadku ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej roszczenie poszkodowanego do ubezpieczyciela o odszkodowanie lub zadośćuczynienie przedawnia się z upływem terminu przewidzianego dla tego roszczenia w przepisach o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną czynem niedozwolonym lub wynikłą z niewykonania bądź nienależytego wykonania zobowiązania.

Zasady przedawnienia roszczeń o naprawienie szkody wyrządzonej czynem niedozwolonym zostały przez ustawodawcę określone w art. 442¹ k.c. Gdy chodzi o odpowiedzialność kontraktową, to dla wybranych stosunków prawnych z tego zakresu ustawodawca określił długość terminów przedawnienia roszczeń o wykonanie wynikających z nich zobowiązań, a czasami także moment, od którego należy liczyć termin ich przedawnienia się (np. art. 390 § 3, art. 541, art. 624 § 1 i 2, art. 646 k.c., art. 677, art. 719, art. 722, art. 778, art. 792, art. 803 § 2 k.c.), ale nie stworzył ogólnych przepisów, które by regulowały zasady przedawnienia roszczeń o wykonanie zobowiązania albo o naprawienie szkody wyrządzonej ich niewykonaniem lub nienależytym wykonaniem. Co do zasady, do tych roszczeń muszą być zatem stosowane przepisy ogólne o przedawnieniu (art. 117-125 k.c.). Roszczenia o naprawienie szkody w reżimie kontraktowym przedawniają się zatem zgodnie z ogólną regułą wynikającą z art. 117 i n. k.c. Oznacza to przede wszystkim, że stosownie do art. 118 k.c. termin ich przedawnienia wynosi dziesięć lat, a ewentualnie - trzy lata, jeśli są one związane z prowadzeniem działalności gospodarczej. Początek biegu terminu przedawnienia tych roszczeń wyznacza natomiast art. 120 k.c., zwłaszcza § 1 zdanie drugie tego przepisu.

Roszczenie o odszkodowanie za szkodę spowodowaną naruszeniem zobowiązania powstaje nie wcześniej niż w momencie zrealizowania się wszystkich przesłanek, które - w myśl art. 471 k.c. - decydują o jego powstaniu. Są nimi: naruszenie zobowiązania ("bezprawność kontraktowa") oraz wyrządzenie wierzycielowi szkody (art. 361 § 2 k.c.), pozostającej w związku przyczynowym z naruszeniem zobowiązania (art. 361 § 1 k.c.).

Zgodnie z generalną regułą ustaloną w art. 120 § 1 zdanie pierwsze k.c. bieg przedawnienia rozpoczyna się w dniu, w którym roszczenie stało się wymagalne. Ustawodawca nie zdefiniował tego pojęcia. W literaturze i orzecznictwie zgodnie przyjmuje się jednak, że oznacza ono sytuację, w której dla uprawnionego (wierzyciela) otwiera się możliwość domagania się od zobowiązanego (dłużnika), by zaspokoił roszczenie, a zatem by zachował się zgodnie z treścią ciążącego na nim zobowiązania (por. m.in. wyroki Sądu Najwyższego: z 12 lutego 1991 r., III CRN 500/90, OSN 1992, nr 7-8, poz. 137, z 28 kwietnia 2004 r., V CK 461/03, Lex nr 174217). Stan ten, co do zasady, otwiera też drogę do skutecznego dochodzenia roszczenia przed sądem; zupełnie wyjątkowo ustawodawca pozwala na sądowe dochodzenie roszczeń niewymagalnych.

Termin, w którym dłużnik powinien spełnić należne wierzycielowi świadczenie określony został w art. 455 k.c. Na tle brzmienia tego przepisu trzeba rozróżnić sytuacje, w których wymagalne stają się roszczenia z zobowiązań terminowych oraz z zobowiązań bezterminowych.

Roszczenie odszkodowawcze ex contractu może powstać dopiero wówczas, gdy spełnione zostaną jego przesłanki. Do jego powstania nie wystarczy samo naruszenie zobowiązania, lecz nadto jeszcze konieczne jest zaistnienie szkody pozostającej z nim w związku przyczynowym (art. 471 k.c.). Uwzględniając konstrukcję hipotetycznej wymagalności roszczenia o wykonanie zobowiązania bezterminowego, do której ustawodawca odwołuje się w art. 120 § 1 zdanie drugie k.c., należy stwierdzić, że chwilą, w której wierzyciel najwcześniej może wezwać dłużnika do

zapłaty odszkodowania jest dzień, w którym doszło do spełnienia przesłanek odpowiedzialności odszkodowawczej. W konsekwencji, w tym momencie rozpocznie się bieg przedawnienia roszczenia o naprawienie szkody ex contractu.

Przez dzień "hipotetycznej wymagalności" roszczenia o odszkodowanie ex contractu w rozumieniu art. 120 § 1 zdanie drugie k.c. rozumieć należy chwilę, w której doszło do spełnienia się wszystkich przesłanek odpowiedzialności odszkodowawczej, bo już wówczas można oczekiwać od wierzyciela, że przez wezwanie dłużnika do spełnienia świadczenia postawi powstanie na jego rzecz roszczenie w stan rzeczywistej wymagalności (uzasadnienie do uchwały SN z dnia 22 listopada 2103r., III CZP 72/13, Lex nr 1391775).

Termin przedawnienia roszczenia o zapłatę odszkodowania z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania (art. 471 k.c.) rozpoczyna bieg od dnia wystąpienia szkody pozostającej w związku przyczynowym z tym zdarzeniem (art. 120 § 1 k.c.).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy wskazać należy, iż w przypadku roszczeń wynikających ze szkody wyrządzonej niewykonaniem bądź nienależytym wykonaniem zobowiązania, poza sytuacjami, kiedy ustawodawca w odniesieniu do wybranych stosunków prawnych w przepisach regulujących dany stosunek prawny przewidział termin przedawnienia, będą miały zastosowanie ogólne zasady przedawnienia roszczeń, a mianowicie przewidziane w art. 118 k.c. W myśl powołanego przepisu, jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata.

Powódka w rozpoznawanej sprawie dochodzi roszczenia wobec ubezpieczyciela o naprawienie szkody wyrządzonej przez ubezpieczonego, na podstawie zawartej przez ubezpieczającego umowy ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej. Roszczenie to wynika ze szkody wyrządzonej nienależytym wykonaniem zobowiązania przez ubezpieczoną w pozwanym (...) S.A. M. S. i pozostaje niewątpliwie w związku z prowadzoną przez nią działalnością gospodarczą, zatem ma zastosowanie trzyletni termin przedawnienia.

Mając na uwadze powyższe, początek terminu przedawniania należy łączyć ze szkodą, której doznała powódka. K. K. (2) od otrzymywanych początkowo decyzji ZUS wносиła odwołania do Sądu. Pierwszym prawomocnym orzeczeniem jakie zapadło, był wyrok Sądu Apelacyjnego z dnia 2 lutego 2012r., wydany w sprawie III AUa 1192/11, oddalający apelację wniesioną przez powódkę od wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Łodzi z dnia 26 maja 2011 r. w sprawie IX U 601/10, którym to Sąd oddalił odwołanie powódki od decyzji ZUS.

Roszczenie o naprawienie szkody staje się wymagalne najwcześniej w dniu, w którym powstaje szkoda, a nie w dniu nienależytego wykonania zobowiązania, gdyż nie zawsze powoduje ono szkodę, a możliwa jest sytuacja, że szkoda w ogóle nie powstanie. Początek terminu przedawnienia należy łączyć zatem ze szkodą.

Na skutek wydania wyroku oddalającego apelację od wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Łodzi z dnia 26 maja 2011 r. w sprawie IX U 601/10, decyzja ZUS stała się ostateczna, a określone w niej kwoty składek i odsetek stały się wymagalne. Dopiero wtedy skonkretyzowało się zobowiązanie powódki do zapłaty wskazanych w decyzji kwot. Powstał stan hipotetycznej wymagalności roszczenia odszkodowawczego, o której mowa na gruncie art. 120 § 1 k.c. Dopiero wtedy zaistniał najwcześniejszy moment, w którym mogła ona dochodzić zapłaty od pozwanego odszkodowania.

Wtedy rozpoczął bieg trzyletni termin przedawnienia. Jednakże należy mieć na uwadze, iż w wyniku dokonanego przez stronę powodową w dniu 19 maja 2014r. zawezwania do próby ugodowej (akta sprawy XII Co 296/14 Sądu Rejonowego dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi) stosownie do art. 123 § 1 pkt 1 k.c. bieg przedawnienia dochodzonego przez powódkę roszczenia uległ przerwaniu. Pozew zaś w niniejszej sprawie został wniesiony w dniu 10 lipca 2015r.

Jak wynika z dokonanych przez Sąd ustaleń stanu faktycznego powódka także od kolejnych nieostatecznych decyzji wydawanych przez ZUS wносиła odwołania do Sądu, a od części wyroków Sądu I instancji oddalających odwołanie także apelacje. Po tym, jak zapadły pierwsze wyroki oddalające apelacje (w sprawie IX U 582/10 wyrok oddalający

odwołanie zapadł w dniu 28 lipca 2011 r., a wyrok oddalający apelację – w dniu 21 lutego 2012 r., w sprawie IX U 593/10 wyrok oddalający odwołanie zapadł w dniu 16 czerwca 2011 r., a wyrok oddalający apelację – w dniu 21 lutego 2012 r.), powódka cofnęła resztę wniesionych odwołań od decyzji ZUS oraz apelacji. Tym samym kolejne decyzje ZUS stały się ostateczne na skutek wydania wyroków oddalających apelację powódki, umorzenia postępowań toczących się przez Sądem I instancji na skutek cofnięcia odwołań i postępowań apelacyjnych na skutek cofnięcia apelacji (z chwilą uprawomocnienia się postanowień o umorzeniu). W stosunku do części kolejnych decyzji ZUS powódka nie wniosła już odwołań do Sądu. Decyzje te stały się ostateczne (po upływie terminu do ich zaskarżenia), jednak miało to miejsce już po wydaniu pierwszego prawomocnego orzeczenia, a mianowicie wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 2 lutego 2012r., w sprawie III AUa 1192/11, oddalającego apelację wniesioną przez powódkę od wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Łodzi z dnia 26 maja 2011 r. w sprawie IX U 601/10, którym to Sąd oddalił odwołanie powódki od decyzji ZUS.

Z powołanych wyżej względów należało uznać, że zgłoszony przez stronę pozwaną zarzut przedawnienia okazał się chybiony.

Postanowieniem Sadu Okręgowego w Łodzi z dnia 21 lipca 2015r. powódka została zwolniona od kosztów sądowych w sprawie w całości.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. Pozwany (...) Zakład (...) przegrał sprawę w całości i zgodnie z wyrażoną we wskazanym przepisie regułą odpowiedzialności za wynik procesu winien zwrócić przeciwnikowi poniesione przez niego koszty procesu. W niniejszej sprawie strona powodowa poniosła koszty w łącznej kwocie 7.217 zł. Złożyły się na nią koszty zastępstwa procesowego w wysokości 7.200 zł (ustalone w oparciu o § 6 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu - Dz. U. 2013.461 j.t.) oraz opłata od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł.

W toku procesu, w związku ze zwolnieniem powódki od kosztów sądowych, powstały nieuiszczone koszty sądowe w postaci opłaty od pozwu w wysokości 13.389 zł. Obowiązkiem ich poniesienia, stosownie do dyspozycji art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U.2014.1025 j.t.) należało obciążyć pozwanego w całości.

z/ odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi pozwanego.